

ОНИ ЖИВУТ РЯДОМ С НАМИ

Когда появились цифры? Вряд ли кто-то точно ответит на этот вопрос. Но, судя по наскальным рисункам, люди прибегли к счету давно, очень давно. Безусловно, современники далеко шагнули вперед от простых действий с числами, которые производил древний человек. А наступившую эпоху и вовсе называют веком сплошной цифровизации.

В ладу с цифрами и людьми

Хотя, согласитесь, одно дело вести нехитрые расчеты, которые касаются семейного бюджета, и совершенно другое – сводить дебит с кредитом в масштабах целых хозяйств и предприятий. Вот почему ни одно производство и сфера деятельности не может обойтись без бухгалтерско-экономической службы.

Долгое время возглавляла бухгалтерию в племенном заводе «Красная Звезда» Валентина Павловна Ефимович. Смышленная девчонка росла в семье простых рабочих, в которой воспитывалось пятеро деток. Это обстоятельство, скорее всего, и повлияло на формирование ее высокой коммуникабельности, общительности, выработалось умение ладить с людьми. Она каким-то неведомым образом тонко чувствовала рядом с собой человека, словно видела

его внутренний мир. Чего греха таить, у некоторых руководителей, в том числе и в советские времена, развивалось высокомерие, появлялось желание при любом подходящем случае подчеркнуть разницу между собой и подчиненным.

Совершенно иной стиль работы был присущ Валентине Павловне. Под ее руководством был сформирован слаженный коллектив, в котором каждый придерживался единого негласно установленного правила: один за всех и все за одного. В годы работы директором местной школы я по служебным делам часто заходил в бухгалтерию, и невольно приходилось наблюдать за ее организаторскими способностями. Замечания главбуха всегда звучали лаконично и четко, высказывались сотрудникам в абсолютно спокойной манере.

Удивлялся, как она может одним взглядом охватить целые страницы отчетов, сразу отметить, что правильно, а по какому показателю допущена неточность.

В силу прожитых лет, постоянно общаясь с людьми, у меня сложилось впечатление, что долгие годы работы по определенной специальности наносят свой неизгладимый отпечаток даже на внешность человека. Валентина Павловна уже ветеран труда, но и сейчас можно заметить ее сосредоточенный, внимательный взгляд, который

выработался за 45 лет ее усердного труда с подчиненными и... цифрами.

Да, далеко в прошлом остались воспоминания об учебе в Милевичской средней школе Житковичского района, студенческие

годы (с 1968 по 1972) в сельхоззащитной академии г. Горького и получение специальности «бухгалтерский учет в сельском хозяйстве».

В 70-ые годы занять должность в племзаводе было далеко не просто. Директор гремевшего на всю страну своими трудовыми достижениями предприятия Иосиф Иосифович Плавский принимал на работу только самых лучших, самых достойных. А вот в Валентине Павловне он сразу приметил задатки хорошего специалиста: выпускница академии сразу была назначена

заместителем главного бухгалтера, а в 1977-ом возглавила службу учета – стала главным бухгалтером племенного завода.

Выйдя на пенсию, она осталась такой же энергичной и добродетельной, хотя в ее жизни хватало трудностей: почти тридцать лет была прикована к постели мама, рано умер муж Виктор Иванович, который, кстати, тоже работал в «Красной Звезде» инженером-строителем. Может, благодаря духовным качествам и большому трудолюбию с этой улыбчивой, по-прежнему остающейся деловой и грациозной женщиной всегда приятно общаться.

В этом году Валентина Павловна отметила свой славный юбилей. Здоровья ей крепкого и долголетия, радости в жизни, и чтобы все складывалось не так как есть, а как хочется. И, конечно, для нее День работников сельского хозяйства и перерабатывающей промышленности всегда останется профессиональным праздником! Ведь вклад этого специалиста в развитие племенного завода и в целом сельскохозяйственной отрасли неоценим.

Николай КИРИК, агр.Яновичи.
Фото из семейного архива автора.

Ветеранский вестник

Совместный проект редакции газеты и районного общественного объединения ветеранов №5/35

АКТЫЎНАЕ ДАЎГАЛЕЦЦЕ

Каб не патух агеньчык жыцця

Члены турыска-краязнаўчага клуба «Аптымiсты», што створаны пры пярвiчнай арганiзацыi ветэранаў сiстэмы адукацыi i галiновага прафсаюзу, працягваюць падарожнiчаць па роднай Беларусi. Адно з такіх мерапрыемстваў адбылося ў рамках рэалiзацыi нацыянальнай праграмы «Актыўнае даўгалецце» – настаўнікі-ветэраны i былыя работнікі школ раёна наведаліся на аб'екты ДЛГУ «Клецкі лясгас». Сваімі ўражаннямі дзеліцца член клуба Тамара Новікава.

– Першай кропкай падарожжа стаў адміністрацыйны будынак лясгаса. Тыя з нас, хто даўно не наведваўся ў гэты мікра-раён горада, былі неймаверна ўражаны самабытнай прыгажосцю наўкола. Найперш зацікавіў добраўпарадкаваны дворык з арыгінальнымі клумбамі, якія ўлетку засцілаюць рознакаляровыя кветкавыя дываны, мноствам відаў дэкаратыўных зялёных насаджэнняў. Вельмі ўтульна, арыгінальна і велічна. А выстаўленыя на падыходзе да цэнтральных веснічкаў лясныя жыхары – выкананыя ў цікавай тэхніцы

арт-аб'екты мядзведзяў і сямейкі ласёў – нібы дапамагаюць трапіць у казкачнае царства. Цішыня і спакой. Прыемна і любя, глядзіш і дзіву даешся, што такое афармленне, па сутнасці, вытворчай тэрыторыі ўвогуле магчыма. Чароўны краявід дае вялікую асалоду для душы і бязмерна ўражае. Безумоўна, мы зрабілі на такім цудоўным фоне агульны фотаздымак на добры ўспамін.

Ветліва нас тут сустрэў Анатолій Леанідавіч Бобка, начальнік аддзела лясной гаспадаркі і лесааднаўлення. Ён пазнаёміў з гісторыяй прадпрыемства, якому ўжо больш за 80 гадоў. У час экскурсіі гаварылі аб важнасці захавання лясоў і іх значэнні, перспектывах развіцця. Сёння гэтай лесагаспадарчай установе характэрна стабільнасць, тэмпы вытворчасці павялічваюцца, новыя падыходы, інавацыйныя працэсы робяць прадпрыемства рэнтабельным. Пад кіраўніцтвам Андрэя Аляксандравіча Санько ўсе падраздзяленні лясгаса працуюць зладжана, таму і ідзе калектыў у нагу з часам. Што лесаходы не стаяць на месцы, вырабляюць добрую, запатрабаваную на рынку прадукцыю, упэўніліся педагогі-ветэраны ў час знаёмства з дзейнасцю іншых вытворчых падраздзяленняў.

Працягнулася наша экскурсія ў Навінкаўскім лясніцтве. Нават па стане ўтрымання прылягаючай да адміністрацыйнага будынка тэрыторыі бачна, што ляснічы Валерыя Валер'евіч Сцепанюк – добры гаспадарнік. Усюды пануе чысціня і парадак.

Зялёныя насаджэнні надаюць асаблівы каларыт гэтаму мястэчку, дзе проста адпачываеш душой.

Асабліва зацікавіў мяне і маіх спадарожнікаў гадавальных лясных парод дрэў, аб якім вельмі цікава расказала інжынер па лесааднаўленні з 20-гадовым стажам працы Валянціна Іпалітаўна Гуляка. Тут работа вядзецца круглы год, вырошчываецца пасадачны матэрыял як для закладкі новых лясных насаджэнняў у прамысловых мэтах, так і дэкаратыўных кустоў, якія найчасцей запатрабаваны для азелянення вуліц, сквераў горада і аграгарадкоў, тэрыторыі розных устаноў. Было цікава даведацца пра метад падрыхтоўкі саджанцаў з закрытай каранёвай сістэмай, што значна павялічвае іх прыжывальнасць пасля высадкі на лесасеку. Як вядома, толькі здаровыя саджанцы могуць даць добры лес для будучых пакаленняў. Да таго ж, зладжаны калектыў гадавальных самастойна нарыхтоўвае насенне розных дрэў і высявае яго ў так званай школцы. Мы шыра дзякавалі людзям, якія дбаюць аб новых лясах і тым самым «сеюць» насенне дабрыні па Зямлі.

Далей маршрут экскурсіі прывёў на вытворчы ўчастак «Хамінка», які размешчаны ў агр.Заастравечча. Тут сустрэў нашу групу майстар участка Сяргей Мікалаевіч Федасееў. Ён падзяліўся інфармацыяй аб спецыфіцы работы вытворчасці, паказаў кожны цэх, дзе апрацоўваецца драўніна. Прызнацца, нам падалося, што працаваць

тут вельмі складана, бо сучасныя высокаэфектыўныя станкі, якія тут прымяняюцца, расхлябанасці, несабранасці не даруюць. Занятым у гэтым складаным працэсе патрэбна быць пастаянна ўважлівымі. Мы бачылі, як магутныя лесавозы дастаўляюць гонкія круглякі, хутка, здаецца, у адно імгненне вока, разгружаюцца. На лініі, дзе вядзецца распілоўка на сартымент, усе аперацыі выконваюцца дакладна, кожны работнік добра ведае, за якую з іх адказвае. Уразлілі гмахі сушыльнага і страгальнага цахоў. Здзівіла, як тут за пультамі манітораў добра спраўляюцца жанчыны. Прызнацца, у нас узнікла пачуццё гонару за такі калектыў і за яго тэхналагічныя, вытворчыя магчымасці. Экскурсія стала вельмі карыснай і пазнавальнай. А яшчэ мы дзякуем кіраўніцтву лясгаса за арганізацыю такой эфектыўнай, моцнай вытворчасці і жадаем поспехаў у далейшым.

Таксама нам пашчасціла наведаць маляўнічы куточак непадалёку ад вёскі Чаша на беразе возера. Тут вельмі прыгожа, усё прадумана для камфортнага адпачынку. Мы атрымалі сапраўдную асалоду. Упэўнена, такія мясціны Клецчыны не могуць не падабацца нават самым прыдзірлівым турыстам.

Самі для сябе арганізавалі невялікі канцэрт, так што прыемных уражанняў набралася досыць. Дзякуй вялікі за падтрымку ідэі правядзення экскурсіі па родным краі начальніку ўпраўлення па адукацыі, спорце і турызме райвыканкама Анатолію Мікалаевічу Клімовічу. Добрыя словы выказваем Марыне Іванаўне Плотка, нашаму прафсаюзнаму лідару, кіраўнікам ветэранскай арганізацыі Алене Аляксандраўне Новік і клуба «Аптымiсты» Мікалаю Іванавічу Велічу. Усе яны неймаверна падтрымліваюць членаў клуба, каб не патух агеньчык нашага жыцця.

Падрыхтавала Вольга РУСІНОВІЧ.